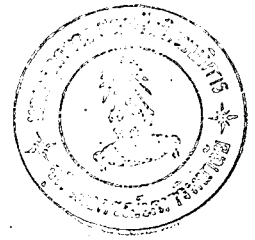

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นมานานแล้ว แต่จนกระทั่งปัจจุบันนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังที่สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520:1) กล่าวถึงสภาพของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษว่า

ภายหลังจากที่เรียนภาษาอังกฤษมา 6 ปี นักเรียนส่วนมากฟังภาษาอังกฤษเกือบจะไม่รู้เรื่อง พูดภาษาอังกฤษได้น้อยหรือไม่ได้เลย ความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจเนื้อความที่อ่านโดยฉับพลันทันทีอยู่ในเกณฑ์ต่ำ รู้คำศัพท์น้อย ไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องพอแก่ระดับชั้น

การที่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ยังไม่ประสบความสำเร็จมากนักนั้นก็เนื่องมาจากการที่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้มากถึงระดับที่จะเอื้อแก่การพัฒนาการเรียนการสอนให้รู้หน้าที่ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาต่าง ๆ นั้นมีอยู่มาก เช่น ปัญหาที่เกิดจากตัวนักเรียน ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อม และปัญหาที่เกิดจากตัวครู เป็นต้น

บทบาทและความสำคัญของครู

ยุทธนา พูนทอง (2519:63) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูว่า ในกระบวนการจัดการศึกษาของชาติ ถ้าพิจารณาทั้งระบบจะเห็นได้ว่า ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในด้านการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียน ทั้งนี้ไม่ว่าปรัชญาการศึกษา หลักสูตรและประมวลการสอนจะเขียนไว้อย่างเลอเลิศเพียงใด ถ้าครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถ ย่อมที่จะทำให้การศึกษาต่อยศคุณภาพลงได้ ดังนั้นการอบรมให้ครูมีคุณภาพหรือมีสมรรถภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

พรพนิตี สาคริก (2514:73) กล่าวว่า ถ้ามีครูดี มีความรู้และความสามารถทั้งด้านเนื้อหาวิชาและการถ่ายทอดวิชาการ ข้อบกพร่องทางด้านอื่น ๆ จะได้รับการปรับปรุงจากครู ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี ในทางตรงกันข้ามถ้ามีนักเรียนดี มีสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ ก็ มีตำราแบบเรียนและแบบทดสอบเหมาะสมถูกต้องหลัก แต่ถ้าครูไม่มีความรู้ความสามารถ ก็ไม่สามารถทำให้การเรียนการสอนเกิดประโยชน์และได้ผลเท่าไรนัก แต่จะทำให้เกิดผลเสียมากกว่า

ศรัวิย สุวรรณกิติ (2520:8) กล่าวว่า คุณภาพของครู นับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของคุณภาพทางการเรียนการสอน ครูที่มีคุณภาพย่อมรู้จักเร้าความสนใจของเด็กให้เกิดความพร้อมที่จะเรียน แล้วดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล

ทอมัส เอ. เดอร์ (Thomas A. Durr จากรายงานการประชุมทางวิชาการ เรื่องปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย 2514:96-97) กล่าวถึงความสำคัญของครูที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยว่า ปัญหาประการแรกคือการขาดครูที่เหมาะสม ถ้าหากไม่มีครูที่เหมาะสมก็ควรที่จะเลิกสอนภาษาอังกฤษ เพราะจะเป็นการเสียทั้งเงิน เวลา และความพยายามโดยเปล่าประโยชน์ หากไม่มีครูที่เหมาะสมก็ไม่สามารถปรับปรุงโครงการใดๆได้ ครูคือกุญแจของทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะว่า หากครูรู้ภาษาอังกฤษดีเพียงพอ ปัญหาต่างๆในด้านวิธีสอนหรือเทคนิคต่าง ๆ ก็จะหมดไป

คุณสมบัตินี้ของครูที่ดี

ในเรื่องคุณสมบัตินี้ซึ่งครูที่ดีพึงมี ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2517:7) ได้อ้างถึงพระพุทธรูปคำรัสว่า ครูที่ดีควรมีคุณสมบัตินี้ดังนี้คือ

1. บีโย คือมีเสน่ห์ เป็นที่รัก จูงใจศิษย์เข้ามารับการสอน
2. ครู คือเป็นบุคคลที่มีใจคอหนักแน่นมีจิตใจมั่นคง
3. ภวานีโย คือ เป็นผู้ที่ศิษย์จะยกย่องได้อย่างเต็มใจ
4. วัตตา คือมีหน้าที่ตักเตือน ห้ามปรามมิให้ศิษย์ชั่ว
5. วจนกขโม คือจะต้องอดทนต่อถ้อยคำล่วงเกินของศิษย์ได้
6. คมภีร์ กถิ กตุตา คือ มีความรู้ เข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องที่ตนสอน รู้จักการสอนจากง่ายไปหายาก จากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ไม่รู้

7. โน ฐฎฐาเน นิโย ชเย คือจะต้องไม่ชักจูงศิษย์ไปในทางที่เสียหายหรือไม่ถูกต้อง

บุญถิ่น อัครถาวร (2514:28) กล่าวว่า ครูที่ดีควรมีลักษณะ 3 ประการ ดังนี้คือ

1. ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ในเนื้อหาวิชาและต้องสร้างเสริมพัฒนาอยู่เสมอ
2. ควรเป็นผู้ที่มีความสามารถในกลวิธีสอน สามารถถ่ายทอดความรู้ แนะนำวิธีทาง

แห่งปัญหา และอบรมชักนำเด็ก ไปสู่หนทางอันดีงาม

3. ครูเป็นผู้ที่เปี่ยมไปด้วยคุณธรรมและวัฒนธรรม

บรรจง ชูสกุลชาติ (2521:40) ได้กล่าวถึงคุณสมบัตินี้ของครูที่ดีว่า ต้องมีหัวใจ

ไหวพริบดี มีอุทิศ มีหลักแห่งการดำเนินชีวิต หลักแห่งการคิด หลักแห่งการกระทำ สามารถร่วม

กิจกรรมและทำงานเป็นหมู่คณะได้ เห็นเด็กมีความสำคัญ เข้าใจถึงความแตกต่างในด้านความต้องการ ความสามารถ ความถนัด ความแตกต่างในด้านความเจริญเติบโต ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

สังค อุทรานันท์ (2525:102) ได้กล่าวถึงลักษณะของครูที่พึงประสงค์ไว้ดังนี้คือ

1. เป็นผู้เตรียมการสอนทุกครั้ง โดยเตรียมตามหัวข้อต่างๆ ที่กำหนดไว้ในระบบการสอนคือ ศึกษาคุณลักษณะของผู้เรียน วัตถุประสงค์ของการสอน การเลือกเนื้อหาที่จะนำมาสอน คิดถึงวิธีการเรียนการสอน จะใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนและจะทำการวัดผล ประเมินผลอย่างไร
2. ระหว่างการสอน ดำเนินการสอนตามแผนที่วางไว้ โดยเริ่มตั้งแต่การนำเข้าสู่บทเรียน การตรวจสอบความรู้ของผู้เรียนก่อนเรียน และตอนท้ายก็จะทำการสรุปบททวนหรือทำการวัดผลหลังการเรียน
3. หลังการสอน ก็มีการประเมินผลการเรียนการสอนว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ทำได้หรือไม่เพียงใด มีสิ่งใดต้องปรับปรุงแก้ไขบ้างจะได้ปรับปรุงการสอนต่อไป

เจมส์ อี ไวแกนด์ (James E. Weigand 1977:6) ได้กล่าวถึงลักษณะของครูที่ดีว่าควรมีทักษะดังต่อไปนี้คือ

1. เป็นผู้มีความสามารถในการประเมินลำดับขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก
2. เป็นผู้มีความสามารถในการเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. เป็นผู้มีความสามารถในการเสริมแรงจูงใจ
4. เป็นผู้มีความสามารถในการใช้คำถาม
5. เป็นผู้มีความสามารถในการลำดับขั้นการสอน
6. เป็นผู้มีความสามารถในการวัดผลและการประเมินผล
7. เป็นผู้มีความรู้ในด้านมนุษยสัมพันธ์

ลักษณะของครูภาษาอังกฤษที่ดี

สำหรับลักษณะของครูภาษาอังกฤษที่ดีนั้นได้มี ผู้ให้แนวคิดไว้ดังนี้

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2519:3-4) กล่าวว่า ครูภาษาอังกฤษต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดีและเหมาะสม ครูจำเป็นต้องเรียนรู้หลักวิชาภาษาศาสตร์ (Linguistics) วิธีสอน (Pedagogics) ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ นอกเหนือจากความรู้ความสามารถในภาษา

ต่างประเทศที่สอน เพื่อช่วยให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาให้เกิดสัมฤทธิ์ผลได้ ครูจะได้รับผลดีในการสอนยิ่งขึ้น ถ้าครูมีความรู้ในเรื่องจิตวิทยา (Psychology) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดผลดีต่อนักเรียนได้ในที่สุด

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2521:10-11) ได้กล่าวถึงลักษณะที่พึงประสงค์ของครูภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. บุคลิกภาพของครูและทัศนคติส่วนตัว ครูไม่ควรเป็นผู้เฉื่อยชา มีความเข้าใจนักเรียน อดทน เสียสละให้การสอน มีบุคลิกภาพน่าเชื่อถือ มีอารมณ์ขัน สติปัญญาเฉียบแหลม น่ารัก
2. เทคนิคการสอน ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการสอน มีความสามารถที่จะทำการสอนได้ สามารถที่จะควบคุมชั้นเรียน เรื่องเทคนิคการสอนเป็นเรื่องของการฝึกฝนที่ครูได้รับก่อนแล้ว หรือเป็นแนวการสอนที่ได้รับมาเองหรือคิดแปลงปรับปรุงขึ้นเอง ผู้สอนควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและหน้าที่ของภาษาอังกฤษที่จะใช้ในประเทศของตน และผู้สอนควรทำความคุ้นเคยกับหนังสือแบบเรียนหลักสูตร ประมวลการสอน ฯลฯ ที่จะนำไปใช้สอนในห้องเรียน
3. ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของครูเอง ครูต้องมีความรู้พอที่จะทำให้ นักเรียนเข้าใจ และครูพูดโดยไม่ผิดเลยได้โดยเฉพาะในเรื่องที่มีอยู่ในหนังสือเรียนและเนื้อหาในประมวลการสอน

นอกจากนี้แล้ว ครูภาษาอังกฤษควรเป็นผู้ที่รอบรู้ในเรื่องวิธีสอนและเทคนิคการสอนทุกอย่าง มีความรู้ในเรื่องทักษะและเนื้อหาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะว่าในปัจจุบันวิธีสอนภาษาต่างประเทศมีแนวโน้มที่จะใช้ทฤษฎีผสมผสานมากขึ้น ทฤษฎีนี้ถือการผสมผสานกันระหว่างวิธีการสอนแบบต่าง ๆ การสอนของครูคนหนึ่ง อาจจะใช้วิธีสอนหลายทฤษฎีเช่น ไวยากรณ์-แปล แบบฟังพูด รวมกับการสอนตามเอกัตบุคคล โดยเลือกวิธีการให้เหมาะกับผู้เรียน สภาพของห้องเรียน จุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา ผู้ที่จะใช้วิธีสอนแบบผสมผสานได้อย่างเป็นผลสำเร็จต้องเป็นผู้รอบรู้ในทฤษฎีต่าง ๆ และสามารถเลือกวิธีสอนมาใช้ได้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมสามัญศึกษา 2521:4)

คชานิกา โบส (Kshanika Bose 1979:29-30) กล่าวถึงลักษณะของครูภาษาอังกฤษที่ดีว่า ควรมีลักษณะต่อไปนี้คือ

1. เป็นผู้ที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นความสามารถที่จำเป็นสำหรับการสอน ฟัง-พูด

2. เป็นผู้ที่มีความสามารถจำแนกได้ว่า ภาษาอังกฤษที่นักเรียนพูดออกมานั้นอย่างไร ไทค-เลว เพื่อที่จะได้ช่วยแก้ไขและพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนได้

3. เป็นผู้ที่สามารถอ่านเน้นเสียงหนัก-เบาได้ถูกต้อง อ่านได้อย่างสบายและอย่างเพลิดเพลิน เพื่อจะได้ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน

4. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการเขียนทุกรูปแบบคือ เขียนอย่างถูกต้องมาตรฐาน เขียนอย่างใช้สำนวน และเขียนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อที่จะสอนการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. เป็นผู้ที่สนใจเรื่องการสอนภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง

เอดวิน ที. คอ์เนลิอุส (Edwin T. Cornelius 1953:33-34) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติและความสามารถที่จะต้องฝึกฝนให้เกิดขึ้นในตัวครูภาษาต่างประเทศว่า

1. ต้องมีความรู้ ในเรื่องทักษะและเนื้อหาของภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี
2. ต้องมีความรู้ทางภาษาศาสตร์
3. ต้องมีความรู้ในเนื้อหาและทักษะของภาษาที่ 1 ของนักเรียนเพื่อที่จะนำมาเปรียบเทียบภาษาต่างประเทศ

4. มีความรู้ในเรื่องวิธีสอนภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี
5. มีทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอน

ออเดรย์ แอล ไรท์ (Audrey L. Wright 1968:65-71) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือวิธีสอนต่าง ๆ นั้น เกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัยและทดลองตามหลักวิชาการทุกอย่าง ส่วนครูนั้นจะต้องฝึกฝนการสอนจนเกิดทักษะ มีความเชี่ยวชาญหรือมีศิลปะในการสอนขึ้นในตัวครู และได้กล่าวถึงข้อพึงสังวรณ์ในการดำเนินการสอนว่า

1. ต้องพูดภาษาอังกฤษให้มากที่สุด
2. ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดให้มากที่สุด
3. ฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ครั้งละหนึ่งเรื่องเท่านั้น
4. ฝึกทักษะทางภาษาให้มาก
5. ฝึกให้นักเรียนถามให้มาก
6. มีความกระตือรือร้นในการสอน
7. สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้สนุก

ธีโอคอร์ คัมบลิว ฮิปเปิล (Theodore W. Hipple 1973:15-26) กล่าวถึงลักษณะของครูภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้คือ ครูภาษาอังกฤษควรเป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา ให้ความสนใจนักเรียนทุกคนและพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม ใช้กิจกรรมที่น่าสนใจและมีประโยชน์ประกอบการสอนและให้กำลังใจนักเรียนอยู่เสมอ

เอียน แมคแกรธ (Ian McGrath 1977:296-298) ได้กล่าวถึงความสามารถในเรื่องทักษะและเนื้อหาภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาว่า ครูภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีความสามารถในเรื่องทักษะและเนื้อหาภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่สอนเป็นอย่างดี เพื่อที่ครูจะมีความมั่นใจในการสอน และระบุว่าในแง่ทักษะการพูดครูภาษาอังกฤษจำเป็นต้องออกเสียงเป็นคำ พยางค์ ประโยค ได้อย่างถูกต้อง สามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องและน่าฟัง สามารถนำคำศัพท์ที่มีอยู่ในหลักสูตรของระดับชั้นที่สอนมาใช้พูดได้ทั้งหมด สามารถนำโครงสร้างไวยากรณ์ที่มีอยู่ในหลักสูตรของระดับชั้นที่สอนมาสร้างประโยคได้อย่างถูกต้อง โดยไม่ต้องหยุดคิด สามารถออกคำสั่ง ถาม ขอร้อง เป็นภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว สำหรับในเรื่องทักษะการเขียน ครูจำเป็นต้องมีความสามารถในการสะกดตัวคำศัพท์ที่มีในหลักสูตรของระดับชั้นที่สอนได้ทั้งหมด มีความสามารถในการใช้โครงสร้างของประโยคต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหลักสูตรของระดับชั้นที่สอนได้ถูกต้อง และมีความสามารถในการเขียนเรียงความสั้น ๆ ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ซานโตส เดอ เปเรซ เอเชอวาเรีย (Santos De Perez Echevaria 1981: 1105) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความต้องการการฝึกอบรมของครูประจำการตามการรับรู้ของครูและครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษาของประเทศเปอร์โตริโก" เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ "แบบสำรวจการประเมินความต้องการของครู" (Teacher Needs Assessment Survey) ตัวอย่างประชากรได้แก่ ครู 283 คน และครูใหญ่ 28 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา 28 โรงเรียนในประเทศเปอร์โตริโก โดยศึกษาความต้องการการฝึกอบรมของครูใน 7 ประเด็น คือ

1. การประเมินพฤติกรรมของนักเรียน
2. การเตรียมการสอน

3. การดำเนินการสอน
4. การปฏิบัติงานบริหาร
5. การสื่อความหมายและมนุษยสัมพันธ์
6. การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล
7. การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองของนักเรียน

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความเห็นในเรื่องความต้องการการฝึกอบรมตามธรรมชาติของครูผู้สอนและครูใหญ่แตกต่างกัน แต่ทั้งสองกลุ่มเห็นพ้องกันในเรื่อง การจัดลำดับความสำคัญของประเด็นความคิดเห็น กล่าวคือทั้งสองกลุ่มเห็นว่า การเตรียมการสอนเป็นสิ่งที่ต้องการการอบรมมากที่สุด และรองลงมาคือเรื่องการดำเนินการสอน

แพททริก โจเซฟ เฟลมมิง (Patrick Joseph Fleming 1981 : 3798) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความต้องการในการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาที่ดำเนินการสอนตามเอกเทศภาพ" โดยการสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถามแก่ครู 174 คน และครูใหญ่ 9 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถที่ต้องการพัฒนามากที่สุดเป็นเรื่องมนุษยสัมพันธ์ ครูผู้สอนเป็นจำนวนมากระบุว่าต้องการพัฒนาความสามารถในเรื่องการสร้างแรงจูงใจ แต่ก็ระบุว่าเคยผ่านการศึกษอบรมในเรื่องนี้มาแล้ว ครูต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม และต้องการเข้ารับการศึกษาอบรมด้วย ครูต้องการวิทยากร การฝึกอบรมจากหน่วยงานภายนอก เช่น วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ครูส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรมมากเท่าที่ต้องการ

เจมส์ ลาร์รี่ เคอร์ (James Larry Kerr 1984:2329) ได้การวิจัยเรื่อง "ความต้องการการพัฒนาความสามารถในวิชาชีพการสอน ตามการรับรู้ของอาจารย์ในวิทยาลัยกฎหมายที่เลื้อยสรแล้ว" โดยการแจกแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์จำนวน 426 คน ที่ทำการสอนอยู่ในวิทยาลัยกฎหมายที่ได้รับการรับรองวิทยฐานะจากสมาคมเนติบัณฑิตอเมริกา (American Bar Association) จากรัฐอินเดียนา ไอไฮโอ และเคนตักกี ได้รับแบบสอบถามกลับมาร้อยละ 68.8 ผลของการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือ การสร้างแรงจูงใจ ความสามารถที่ต้องการพัฒนาในอันดับรองลงไป ได้แก่ วิธีการสอนต่าง ๆ กิจกรรมทางวิชาการ การเขียนและการพิมพ์ ผลงานทางวิชาการ ส่วนวิธีพัฒนาความสามารถที่ต้องการได้แก่ การสัมมนาภายในมหาวิทยาลัย การสัมมนาภายนอกมหาวิทยาลัย การประชุมปฏิบัติการ

โดโรธี แอล ทอทเทน (Dorothy L. Totten 1983:1287) ได้ทำการวิจัย "การวิเคราะห์ความต้องการการฝึกอบรมของครูประจำการในระดับมิดเดิลเกรดตามการรับรู้ของครูและผู้บริหาร" โดยการสำรวจความคิดเห็นจากครูและผู้บริหารโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 121 โรงเรียน ในรัฐออริโชน่า ผลการวิจัยพบว่าครูชายและผู้บริหารเห็นพ้องกันว่า ความสามารถในการสอนที่สำคัญที่ต้องพัฒนาได้แก่ เรื่องเทคนิคการสร้างแรงจูงใจ การสอนตามเอกัตภาพ การใช้คอมพิวเตอร์ในชั้นเรียน วิธีการพัฒนาความสามารถคือ การสัมมนา คลินิก ประชุมปฏิบัติ-การ สังเกตการสอนจากโรงเรียนอื่น และการศึกษาด้วยตนเอง เมื่อจัดตามกลุ่มอายุแล้วพบว่า กลุ่มผู้มีอายุ 40 ปีลงมา เห็นว่าความสามารถในการสอนที่สำคัญได้แก่ เทคนิคการสร้างแรงจูงใจ การสอนตามเอกัตภาพ จิตวิทยาวัยก่อนวัยรุ่น และการประเมินผลมาตรฐานนักเรียน

เดนิส จีราร์ด (Denis Girard 1977:97-102) ได้กล่าวถึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของครูภาษาต่างประเทศของ อีฟ เบร์แทรนด์ (Yves Bertrand) ซึ่งศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนชาวฝรั่งเศสที่ศึกษาภาษาเยอรมันเป็นภาษาต่างประเทศจำนวน 300 คน พบว่า คุณสมบัติของครูภาษาต่างประเทศในอุดมคติคือ

1. มีบุคลิกภาพเยี่ยงคนหนุ่มสาว (ไม่ว่าจะมีอายุเท่าไรก็ตาม)
2. มีวัฒนธรรมและพัฒนาความมีวัฒนธรรมแก่นักเรียน
3. ช่วยเหลือนักเรียน
4. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจและเห็นอกเห็นใจชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา
5. เป็นคนทันสมัยและสอนเรื่องที่ทันสมัย
6. สร้างบรรยากาศการเรียนให้สนุก

งานวิจัยของ อีฟ เบร์แทรนด์ นี้เป็นแรงบันดาลใจให้ เดนิส จีราร์ด ทำการวิจัยเกี่ยวกับคุณสมบัติของครูภาษาอังกฤษในอุดมคติ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้เป็นนักเรียนชาวฝรั่งเศสวัย 12-17 ปี จำนวน 1,000 คน ซึ่งกำลังเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอยู่ในปี ค.ศ. 1970 ผลการวิจัยปรากฏว่า คุณสมบัติ 10 ประการที่ครูภาษาอังกฤษควรมีตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรดังกล่าวได้แก่

1. เป็นคนที่ทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ
2. ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดี
3. อธิบายชัดเจน
4. พูดภาษาอังกฤษได้ดี

5. ให้ความสนใจนักเรียนทุกคนอย่างเสมอภาคกัน
6. กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดี
7. ควบคุมอารมณ์ได้
8. เน้นหนักการสอนพูด
9. กระตุ้นให้นักเรียนขยันทำงาน
10. ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนเสมอ

พอลีน ซี เดวิส (Pauline C. Davis 1984:815) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การรับรู้ของครูและครูใหญ่เกี่ยวกับความต้องการการฝึกอบรมครูประจำการของครู" ตัวอย่างประชากรในการวิจัยในครั้งนี้คือ ครูและครูใหญ่จำนวน 1,390 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือการประเมินความต้องการของครู (Teacher Needs Assessment Instrument) ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูประถมศึกษาให้ความสำคัญกับตัวแปรต่อไปนี้สูงกว่าครูมัธยมศึกษา ตัวแปรเหล่านี้คือ พฤติกรรมนักเรียน การสอน งานบริหาร การสื่อสาร และทักษะส่วนบุคคล และในความคิดเห็นของครูใหญ่พบว่า ครูใหญ่ระดับมัศึกษามีความคิดเห็นว่าตัวแปรเหล่านี้มีความสำคัญมากกว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ระดับประถมศึกษา และยังพบว่า ครูที่ทำงานมานานมีความต้องการการฝึกอบรมมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า

งานวิจัยในประเทศ

สำหรับงานวิจัยในประเทศ ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ และสมรรถภาพครูภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

ก. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ

นาพันธ์ ยมาภัย (2503:275-277) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้ที่เริ่มเรียนในชั้นมัธยมต้นในประเทศไทย" พบว่าร้อยละ 25 ของครูภาษาอังกฤษ ไม่มีความรู้พื้นฐานเพียงพอในการสอนภาษาอังกฤษ และไม่เคยได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับวิธีสอนเลย ครูภาษาอังกฤษมีข้อบกพร่องในเรื่องเนื้อหาภาษาอังกฤษมากกว่าวิธีสอน แต่ครูส่วนใหญ่ก็สนใจศึกษาหาความรู้เอง

นันทนา อึ้งสกุล (2505:66-69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายอาชีพ (แผนกพณิชยการ)" พบว่า

การเรียนภาษาอังกฤษจะได้ผลดี ก็ต่อเมื่อครูและนักเรียนร่วมมือกัน โดยอาศัยอุปกรณ์การสอน ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ นักเรียนส่วนมากเห็นว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์

วณี วานิชชา (2510:78-80) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเกี่ยวกับการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา" ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนต้องการ ให้ครูเปิดโอกาสให้ได้ฝึกทักษะทั้งสี่ให้มาก นักเรียนเห็นว่าการเรียนกับชาวต่างประเทศไม่ได้ เนื้อหาเท่าที่ควร ครูสอนโดยใช้อุปกรณ์เสมอ บางครั้งก็มีกิจกรรมประกอบการสอน ปัญหาการเรียนการสอนมักจะเกิดจากตัวนักเรียนเป็นส่วนใหญ่

ทิพวรรณ จันทรสติชัย (2513:149-150) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาวิธี สอนภาษาอังกฤษที่ปฏิบัติอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร" ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่สอนทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ไม่สัมพันธ์กัน และไม่เรียงลำดับกัน มักจะ เน้นทักษะการเขียนมากที่สุด และสอนทักษะการพูดน้อยที่สุด ครูสอนเรื่องเสียงน้อยกว่าเรื่อง ศัพท์และไวยากรณ์มาก ในด้านการอ่านยังมีการเปลือยอยู่มาก การใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนมี น้อย

ระชิต ชูเซ็น (2513:59-65) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคติ และปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียน ในจังหวัดลำปาง" พบว่า ครูและวิธีสอนของครูเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้การเรียนการสอน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครูภาษาอังกฤษ จะต้องพัฒนาการสอนของตนอยู่เสมอ เพราะวิธี สอนของครูเป็นตัวกำหนดความอยาก เรียนหรือไม่อยาก เรียนของนักเรียน

นพมาศ รัตนปริตกุล (2523:จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของครูภาษาอังกฤษ ในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร ครูมัธยมศึกษาสอนโดยใช้ ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ในขณะที่ครูโรงเรียนราษฎร์ใช้ภาษาไทยเท่า ๆ กับภาษาอังกฤษ ส่วนครูโรงเรียนรัฐบาลในระดับประถมศึกษาใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทยในการสอน การ ฝึกทักษะเป็นไปตามลำดับคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน การใช้อุปกรณ์มีน้อยในทุกระดับชั้น ปัญหาที่สำคัญ คือ จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมีมากเกินไป ครูไม่มีเวลาพอที่จะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เมื่อ มีปัญหาในการสอนครูจะแก้ปัญหาโดยการถามเพื่อนร่วมงาน ครูเพิ่มพูนความสามารถในการสอน โดยการศึกษาดูด้วยตนเอง

ข. ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ดวงรัตน์ ประดับแก้ว (2507:38-39) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในจังหวัดพระนครและธนบุรี" พบว่านักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพราะว่ามีพื้นฐานความรู้ไม่ดีมาก่อน

เทียมจันทร์ รามนันท์ (2511:31-35) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ของโรงเรียนทวิธาภิเศก" พบว่า ปัญหาที่สำคัญคือนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ไม่ดี ครูจึงต้องสอนโดยใช้ภาษาไทยสลับกับภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงการสอนโดยหาวิธีสอนที่ดี มีอุปกรณ์การสอน จะทำให้บทเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น

บุปผชาติ เฟ่งพินิจ (2512:98-102) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2511" ผลการวิจัยพอสรุปได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีนั้น การเตรียมครูเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ครูจะต้องมีความพร้อมทั้งด้านเนื้อหาวิชาและวิชาครู

เมตตา บุญยากร (2513:ค-ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมา" ผลการวิจัยพอสรุปได้ว่า ปัญหาที่สำคัญคือ ครูมีคุณวุฒิต่ำเกินไปคือ ระดับอนุปริญญาเป็นส่วนมาก จึงทำให้ความรู้ด้านเนื้อหาและวิธีสอนไม่เพียงพอ ประสบการณ์การสอนก็น้อยคืออยู่ในช่วง 3 ปี เป็นส่วนมาก โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนอุปกรณ์การสอน จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมีมากเกินไป นักเรียนส่วนใหญ่พื้นฐานความรู้ไม่ดี

ค. สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของครูภาษาอังกฤษ

สมศักดิ์ เจริญสุข (2524:จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพครูภาษาอังกฤษ" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะหาสมรรถภาพที่พึงประสงค์ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา นักการศึกษา ศิษยานิเทศก์ ครูภาษาอังกฤษ และนิสิต เกี่ยวกับสมรรถภาพครูภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างประชากรประกอบด้วย ผู้บริหารการศึกษา 70 คน นักการศึกษา 35 คน ศิษยานิเทศก์ 20 คน ครูภาษาอังกฤษ 78 คน นิสิตปริญญาตรีที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก 92 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็น

ของผู้บริหารการศึกษา นักการศึกษา ศึกษานิเทศก์ ครูภาษาอังกฤษ และนิสิต เกี่ยวกับสมรรถภาพครูภาษาอังกฤษสัมพันธ์กันอย่างไรมีนัยสำคัญ และพบว่าสมรรถภาพของครูภาษาอังกฤษที่ต้องการเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้คือ

1. ความรู้ในเนื้อหาและโครงสร้างวิชาภาษาอังกฤษอย่างแม่นยำและลึกซึ้งในวิชาที่สอน
2. ทักษะภาษาอังกฤษที่มีทั้ง 4 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการพูด
3. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร
4. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้โดยใช้เทคนิคหรือกลวิธีที่เหมาะสม
5. ทักษะจิตที่ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
6. บุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครู
7. ความรู้และความสามารถเกี่ยวกับจิตวิทยาทั่วไป และจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะในด้านการสร้างแรงจูงใจ
8. ความรู้และความสามารถในการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน
9. ความสามารถในการแสวงหาความรู้จากสื่อมวลชน และยอมรับวิทยาการใหม่ ๆ
10. ความสามารถในการเขียนจุดประสงค์ และแผนการสอนเป็นเชิงพฤติกรรมได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย